

'बुद्धाचा उपदेश' करीता स्त्रोत संदर्भ ग्रंथ सूची

संक्षिप्त रूपः DN-दिघनिकाय
 MN-मज्झिमिकाय
 SN-संयुक्तय
 AN-अंगुत्तरनिकाय

विभाग	पृष्ठ	ओळ	बुद्ध मूलस्रोत
अध्याय-1			
1	2	1	विविध शास्त्रवचने
	5	1	AN 3-38, सुखमाला-सुत
	5	12	MN 3-26, आरीयपरिसेन-सुत
	5	22	विविध शास्त्रवचने
	7	1	MN 9 -85, बोधिराजकुमार-सुता
	7	6	विविध शास्त्रवचन
	7	14	सुत्त-निपातर 3-2, पधान-सुत
	7	20	विविध शास्त्रवचन
	8	11	विनय, महावग्ग-1
	9	11	DN 16, महापरिनिर्वाण-सुत
2	10	16	DN 16, महापरिनिर्वाण-सुत
	11	10	परिनिर्वाण-सुत
	13	9	परिनिर्वाण-सुत
	13	16	DN 16, महापरिनिर्वाण-सुत
अध्याय-2			
1	15	1	अमितायूर-ध्यान आणि विमलकीर्ति निर्देससूत्र

विभाग	पृष्ठ	ओळ	मूलस्रोत
अध्याय-1	15	6	सूरमगाम-सूत्र
	15	11	विमलकीर्तिनिर्देश आणि महापरिनिर्वाण सूत्र
	16	7	सिद्धर्मपुंडरीक-सूत्र 16
	17	1	महायान-जातक-चित्त परिक्षा-सूत्र
	17	7	महापरिनिर्वाण सूत्र
2	19	1	सिद्धर्मपुंडरीक-सूत्र 3
	20	1	सिद्धर्मपुंडिक-सूत्र 4
	21	14	सिद्धर्मपुंडिका-सूत्र 5
3	22	18	सिद्धर्मपुंडिका-सूत्र 16
अध्याय-3			
1	25	1	अवतांसक-सूत्र 5
	26	5	महापरिनिर्वाण-सूत्र
	26	11	अवतमसक-सूत्र
	26	19	सुवर्णप्रभासोत्तमारजा-सूत्र-3
2	29	6	अवतमसक-सूत्र
	29	12	अवतमसक-सूत्र 34, गंडव्यूह
	29	15	छोटा सुखावतीव्यूह सूत्र
	29	20	अवतामस-सूत्र
	30	6	SN 35-5
	30	10	महापरिनिर्वाण-सूत्र

विभाग	पृष्ठ	ओळ	मूलस्रोत
3	32	10	MN8-77, महासकुलदयी-सूत्र
	33	5	महापारीनिर्वाण-सूत्र
	33	16	लंकावतार-सूत्र
	34	4	अवतमसक-सूत्र 32
	34	20	सद्धर्मपुंडरिका-सूत्र-25
	35	1	महापरिनिर्वाण-सूत्र
	35	13	सद्धर्मपुंडरिका-सूत्र 2
	35	20	सद्धर्मपुंडरीका-सूत्र 3

धर्म

अध्याय-1

1	38	1	विनय, महावग्ग 1-6 आणि SN56-	-
		-	11-12, धम्मचक्क-पवत्तान-सुत	
	39	18	इतिवृत्तक 103	
	40	6	MN 2, सब्बसवा-सुत	
	40	13	बेचाळीस विभागांचे सूत्र 18	
	41	2	श्रीमालादेवीसिंहनाद-सूत्र विभाग	
3	42	21	अवतमसक-सूत्र 22, दशभूमिका	

अध्याय-2

1	46	1	MN 4-35, कुळसककक-सुत
	48	9	AN 5-49 मुंडराजा-वग्गा
	48	18	AN 4-185, समण-सुत्ता
	49	1	AN 3-134, उप्पदा-सुत

विभाग	पृष्ठ	ओळ	मूलस्रोत	
2	49	8	लंकावतार- सूत्र	
	49	12	अवतमसक-सूत्र 2	
	50	1	अवतमसक-सूत्र 16	
	50	15	अवतमसक-सूत्र 22, दशभूमिका	
	51	1	लंकाकावतार-सूत्र	
	51	6	AN 4-186, उमग्गा-सुत्त	
	51	10	धम्मपद I, 2, 17, 18	
	52	1	SN 2-1-6, कामद-सुत्त	
	3	52	12	अवतमसक-सूत्र 16
		52	19	लंकावतार-सूत्र
52		14	MN 3-22, अळंगडदुपम-सुत्त	
54		9	लंकावतार-सूत्र	
54		14	लंकावतार-सूत्र	
4	57	8	विनय, महावग्गा 1-6	
	58	1	लंकावतार-सूत्र:	
	58	7	SN 35-200, दारुकखंड-सूत्र	
	58	18	लंकावतार-सूत्र आणि इतर	
	59	8	MN 2-18, मधुपिंडिका-सूत्र	
	59	22	लंकावतार-सूत्र	
	60	14	लंकावतार-सूत्र	
	61	11	विमालकीर्तीनिरदेश-सूत्र	
	63	15	अवतमसक-सूत्र 34, गंडव्यूह	
	63	24	लंकावतार-सूत्र आणि इतर	

विभाग	पृष्ठ	ओळ	मूलस्रोत
अध्याय-3			
1	65	1	विनय, महावग्गा 1-5
	65	16	विनया, कुलवग्गा 5-21
	66	6	सुरमगम-सूत्र
2	71	9	सूरमगम-सूत्र
	73	5	महापरिनिर्वाण-सूत्र
	73	13	सद्धर्मपुंडरिका-सूत्र 7 आणि सूरमगम-सूत्र
	74	3	अवतम्सक-सूत्र 32
	74	9	महापरिनिर्वाण-सूत्र
	74	14	ब्रह्मजाल सूत्र
	75	2	महापरिनिर्वाण-सूत्र
3	75	21	महापरिनिर्वाण-सूत्र
अध्याय-4			
1	81	1	श्रीमालादेवीसिंहनाद-सूत्र
	82	10	AN 2-11
	82	14	इतिउत्तक 93
	82	21	विनय, महावग्ग
	83	9	AN 3-68, अन्नतीठीक-सुत
	83	23	AN 3-34, आळवक-सुत
	84	15	वैपुल्या-सुत
	84	21	विनय, महावग्ग 1-6, धम्मचक्कपवर्तन-सुत
	85	1	MN 2-14, चूलदुक्खखंद-सुत
	85	16	महापरिनिर्वाण सूत्र
	86	16	इतिवृत्त, 24

विभाग	पृष्ठ	ओळ	मूलस्रोत
2	88	11	MN 6-51, कंदरका-सुत्रांत
	89	9	AN 3-130
	89	19	AN3-113
	3	90	6 इतिवृत्तक 100
	90	18	दृष्टान्त-सूत्र
	91	16	महापरिनिर्वाण-सूत्र
	93	1	AN 3-62
	93	16	AN 3-35, देवदूत-सुत्ता
	94	20	थेरीगाथा अट्टकथा
4	95	17	सुखावतीव्यूह-सूत्र खंड 2
अध्याय-5			
1	102	1	सुखावतीव्यूह-सूत्र खंड 1
	105	18	सुखावतीव्यूह-सूत्र खंड 2
	107	6	अमितियूर-ध्यान-सूत्र
2	110	15	लहान सुखावतीव्यूह-सूत्र

आचरणाचा मार्ग

अध्याय-1

1	116	1	MN 2, सब्बसवा-सुत
	117	23	MN 3-26, अरियापरिसना-सुत
	118	14	SN 35-206, SN 35-206:
	119	11	बेचाळीस विभागांपैकी 41-2
	121	20	MN 2-19, द्वेधविताक्क-सुत्ता
	122		13 धम्मपद अर्थकथा
2	123	12	AN 3-117
	124	1	MN 3-21, काकाचुपामा-सुत
	127	1	MN 3-23, विममीक-सुत

विभाग	पृष्ठ	ओळ	मूलस्रोत
	128	17	जातक IV-497, मातंग-जातक
	132	4	बेचाळीस खंडांचे सूत्र 9
	132	13	बेचाळीस खंडांचे सूत्र 11
	133	5	बेचाळीस विभागांचे सूत्र 13
	134	3	AN 2-4, समसित्त-सुत्त
3	134	18	संयुक्तरत्नपितक-सूत्र
	140	2	उपमा-सतक-सूत्र
	143	7	महाप्रज्ञापारमिता-उपादेसा-शास्त्र
	144	18	महापरिनिर्वाण-सूत्र
	145	17	संयुक्तरत्नपिटक-सूत्र
अध्याय 2			
1	150	1	MN 7-63, चुळमळूणक्या-सुत्रांत
	152	9	MN 3-29, महासरोपमा-सुत्त
	154	1	महायान-सूत्र
	154	14	थेरीगाथा, अठकथा
	156	7	MN 3-28, महाहट्ठीपदोपम-सुत्ता
	156	22	महापरिनिर्वाण-सूत्र
	157	12	अवदानसातक-सूत्र
	158	18	महापरिनिर्वाण-सूत्र
	160	12	पंचविमसतीसहस्रीका-प्रज्ञापारमीता-सूत्र
	161	20	अवतांसाक-सूत्र 34, गंडव्यूह

विभाग	पृष्ठ	ओळ	मूलस्रोत
2	163	13	AN 3-88
	164	10	AN 3-81
	164	18	AN 3-82
	165	12	परिनिब्बाना-सुत्ता- खंड 2
	166	13	MN 14-141, सचविभंग-सुत
	167	18	परिनिब्बाना-सुत्ता खंड 2
	168	12	AN 5-16, बाल-सुत्त
	168	18	अवतम्सक-सूत्र 6
	169	18	महापरिनिर्वाण-सूत्र
	170	7	संयुक्तरत्न पिटक-सूत्र
	171	1	सुवर्णप्रभास-सूत्र 26
	171	15	महापरिनिर्वाण-सूत्र
	172	15	थेरगाथा, अटकथा
	173	7	जातक 55, पंचवुध-जातक
	174	9	इतिवुत्तक 39&40
	174	16	महापरिनिर्वाण-सूत्र
	174	19	महापरिनिर्वाण-सूत्र
	175	1	AN 5-12
	175	8	परिनिब्बान-सुत्ता
	175	18	सूरमगम-सूत्र
3	176	21	SN 55-21 आणि 22, महानाम-सुत्ता
	177	15	AN 5-32, चुंडी-सुत्ता
	178	1	विमलकीर्तिनिर्देस-सूत्र
	178	15	सूरमगम-सूत्र
	178	21	सुखावतीव्यूह-सूत्र- खंड 2
	179	8	SN 1-4-6
	179	11	अवतम्सक-सूत्र 33

विभाग	पृष्ठ	ओळ	मूलस्रोत
	180	7	आवात्मसक-सूत्र 24
	180	19	सुवर्णप्रभास-सूत्र 4
	181	8	अमितायुर-ध्यान-सूत्र
	181	11	सुखावतीव्यूह-सूत्र
	181	17	महापरिनिर्वाण-सूत्र
	182	10	MN 2-16, चेतोखिल-सूत्र
	183	5	सुखावती व्यूह-सूत्र खंड 2.
4	184	1	धम्मपद
	192	1	SN 1-46
	192	15	AN
	192	20	महापरिनिर्वाण-सूत्र

बंधुत्व

अध्याय-1

	194	1	इतिवुत्तक 100 & MN1-3, धम्मदयाद-- सुत
	194	8	इतिवुत्तक 92
	195	1	विनया, महावग्गा 1-30
	195	19	MN 4-39, माहा-अस्सपुरा-सुत
	197	4	MN 4-40, चूल-अस्सपुरा-सुत
	198	4	सदधर्मपुंडरीक-सूत्र 10
	198	10	सद्धर्मपुंडरिका-सूत्र 10
	199	1	सद्धर्मपुंडरीका-सूत्र 14
2	200	13	SN 55-37, महानाम-सुत
	201	1	AN 3-75
	201	8	SN-55-35, महानाम-सुत
	201	14	SN 55-54, गिल्यानं-सुत

विभाग	पृष्ठ	ओळ	मूलस्रोत
	201	20	अवतमसक-सूत्र 22
	203	9	महापरिनिर्वाण-सूत्र
	206	5	अवतमसक-सूत्र 7
	209	2	महायान-सूत्र
	210	1	अवतांसाक-सूत्र 21
	210	20	महापरिनिर्वाण-सूत्र
3	212	1	DN 31, सिगालोवाद-सुत
	217	8	AN 2-4, समाचित्ता-सुत
	217	23	AN 3-31
	218	7	जातक 417, काच्छानि-जातक
	220	1	DN 31, सिगालोवाद-सुत
	220	12	धम्मपद अठकथा 1
	221	21	(बर्मी भाष्य)
	222	11	श्रीमालादेवसिंहनाद-सूत्र
अध्याय 2			
1	225	1	महापरिनिर्वाण-सुत
	226	19	AN 3-118 सोकेयन-सुत
	228	12	SN
	229	5	विनय, महावग्ग 10-1 & 2
	229	14	DN 16, महापरिनिर्वाण-सुत
	230	20	विनय, महावग्ग् 10-1 आणि 2
2	233	15	SN
	234	11	अंतराभाव-सूत्र
	234	17	विमलकीर्तिनिर्देश-सूत्र
	236	1	महापरिनिर्वाण-सूत्र
	236	20	लहान सुखावतीव्यूह-सूत्र
	237	3	सुखावतीव्यूह-सूत्र
	237	17	विमलकीर्तीनिर्देश-सूत्र

विभाग	पृष्ठ	ओळ	मूलस्रोत
3	238	5	धम्मपद, अट्टकथा 1
	238	14	AN 34-2
	239	11	धम्मपद अठकथा 1
	240	6	AN 5-1
	240	10	मूल-सर्वस्तिवाद-विनय,संघभेद- वस्तु 10
	241	3	MN 9-86, अंगुलीमाल-सुत
	242	4	AN 26

परिशिष्ट

बौद्ध धर्माचा संक्षिप्त इतिहास – भारतातून जपानमध्ये बौद्ध धम्माचा प्रवेश

1. भारत

मानव जातीच्या अध्यात्मिक इतिहासातील सर्वात महान युग घडवणारी घटना म्हणजे जेव्हा भारताच्या मध्यवर्ती भागात प्रकाशमान झाला "आशियाचा प्रकाश", किंवा दुसऱ्या शब्दात सांगायचे तर ज्या काळी महप्रज्ञा आणि महारुणेचा वसंत ऋतू उगवला. काळाच्या ओघात अनेक शतकांपासून मानवी मन समृद्ध करीत आला आहे आणि आजतागायत करीत आहे.

गौतम बुद्ध, ज्यांना नंतरच्या बौद्ध अनुयायांनी शाक्यमुनी किंवा शाक्य वंशाचे" म्हणून ओळखले "मुनि, त्यांनी आपल्या घराचा त्याग केला, एक भिक्षु बनले आणि आपली पावले दक्षिणेकडे, मगधकडे वळवली .५ व्या शतकाच्या मध्यात असे मानले जाते की त्यांना तेथे एका बोधीवृक्षाखाली शेवटी संबोधि ज्ञान प्राप्त झाले .

मौर्य साम्राज्याचा तिसरा शासक अशोक राजा (राज्यकाळ)268-232 B.C.) याच्या काळात, गौतम बुद्धाची शिकवण संपूर्ण भारतभर पसरली आणि देशाच्या सीमेपलीकडेही त्याचा प्रचार केला जाऊ लागला होता.

मौर्य हे भारतातील सार्वभौम राज्यांपैकी पहिले राज्य होते या राज्याचा पहिला . (राज्य) शासक चंद्रगुप्त317-293 B.C. किंवा त्याच्या आसपासयाच्या वेळी (, उत्तरेला हिमालय पर्वत, पूर्वेला बंगालच्या उपसागरापर्यंत पसरलेले, एक विशाल क्षेत्र आधीच व्यापलेले होतेपश्चिमेला हिंदू कुश पर्वत आणि दक्षिणे .ला विंध्य पर्वताच्या पलीकडे राजा अशोकाने कलिंग आणि इतरावर विजय मिळवून या क्षेत्राचा विस्तार, .दक्खनच्या पठरापर्यंत केला

हा राजा अशोक अतिशय उग्र स्वभावाचा होता असे म्हणतात, त्याला त्याचे लोक म्हणत असत चंडअशोक (उग्र अशोक)म्हणत असत; परंतु कलिंगावर विजय मिळविलेल्या युद्धामुळे उद्धवलेल्या आपत्तीजनक परिस्थितीचा साक्षीदार असताना त्याच्या स्वभावात पूर्ण बदल दिसून आला ते प्रज्ञा आणि करुणेच्या शिकवणीचे मनापासून . उपासक बनले, त्यानंतर, त्यांनी बौद्ध उपासक म्हणून अनेक गोष्टी केल्या, त्यापैकी खालील

दोन उपक्रम सर्वात उल्लेखनीय आहेत.

प्रथम (अशोकाचे शिलालेख)"अशोकाचे कोरीव आदेश"किंवा दगडी खांबांवर किंवा पॉलिश केलेल्या भिंतींवर कोरलेल्या बौद्ध शिकवणीवर आधारित प्रशासकीय संकल्पना, ज्या त्याने अनेक ठिकाणी करण्याचा आदेश दिला, अशा प्रकारे बुद्धाच्या शिकवणीचा प्रसार झालादुसरे म्हणजे ., त्याने आपल्या राज्याच्या पलीकडे सर्व दिशांना प्रज्ञा आणि करुणेची शिकवण देणारीधम्मप्रचारक पाठविले यात विशेषतःउल्लेखनीय . इजिप्त कायरेन मॉसेडोनिया आणि,गोष्ट अशी आहे कि काही मोहिमा सिरीया एपिरोस सारख्या सुदुरच्या ठिकाणी पाठवण्यात आल्या होत्या, ज्यांनी पाश्चिमात्य जगामध्ये बौद्ध धर्माचा प्रसार केलाशिवाय ., महेंद्र (पाली भाषेत महिंदा), श्रीलंकेला पाठवलेला दूत, "सुंदर लंकाद्वीपावर पाली), लंकादीप यशस्वी ठरला आणि "सुंदर शिकवण प्रस्थापित करण्यात (.अशा प्रकारे बेटावर यशस्वी प्रसारासाठी बौद्ध शिकवणीचा प्रारंभ बिंदू स्थापित केला

2. महायान बौद्ध धर्माचा उदय

"बौद्ध धर्माची पूर्वेकडील चळवळहे नंतरच "्या काळातील बौद्धांनी अनेकदा सांगितले आहे .पू.स.पण इ .काळापासून, बौद्ध धर्माचे नवीन रूप स्पष्टपणे पश्चिमेकडे वळले होतेख्रिश्चन युगाच्या सुरुवातीच्या सुमारास बौद्ध धर्माचे पूर्वेकडे "नवीन रूप" वळू लागले तथापि, या प्रकरणाचा संदर्भ घेण्यापूर्वी, आपण बौद्ध धर्मात होत असलेल्या महान बदलाबद्दलबोलले पाहिजे जो "नवी लहर" तिसरा काही नसून-हा बदल दुसरा . महायान.किंवा ग्रेटर व्हेईकल बुद्धिझ्म म्हणून ओळखला जातो "महायान बौद्ध धर्म" मजबूत मुल धरत होता आणि त्या काळातील शिकवणीत एक सुस्पष्ट घटक म्हणून .अस्तित्वात अलाल होता

अशी कधी "नवी लहर", कशी आणि कोणी सुरू केली? या प्रश्नांची निश्चितपणे उत्तरे देण्यास अद्याप कोणीही सक्षम र नाहीप्रथम :आपल्याला फक्त एवढेच माहित आहे ., सहाम्राधिक शाखेच्या तथाकथित विचार वंशावली घटकामध्ये त्या काळातील पुरोगामी-भिक्षुणी हि प्रणाली आणली असावी; दुसरे, वस्तुस्थिती अशी आहे की एक किंवा दोन शतके ख्रिस्त कालखंडात महायान शास्त्रातील काही महत्त्वाचे घटक अस्तित्वात होते ख्रिश्चन . आणि जेव्हा महायान धर्मग्रंथांनी समर्थित नागार्जुनाचा .युगाच्या पहिल्या शतकापर्यंत मंचावर स्पष्टपणे मांडले.

बौद्ध धर्माच्या प्रदीर्घ इतिहासात महायान बौद्ध धर्माची भूमिका खूप मोठी होती . आता, चीन आणि जपानबद्दल, या देशांमध्ये बौद्ध धर्म त्यांच्या जवळजवळ सर्व इतिहासात महायान यात आश्रय वाटणासारखे कारी बही शिकवणीच्या प्रभावाखाली विकसित झाला - .आहेयात आश्चर्य वाटण्यासारखे काही नाही कारण जनसामान्यांच्या उद्दारासाठी एक नवीन आदर्श आधीच तयार केला गेला होता, बोधिसत्त्वाच्या रूपात जिवंत संतांनी हा आदर्श आचरणात आणण्याची कल्पना केली होती; शिवाय, त्यांचे समर्थन करण्यासाठी, महायान विचारवंतांनी प्रस्तुत केलेले आधिभौतिक किंवा मानसिक क्षेत्रातील बौद्धिक परिणाम खरोखरच भव्य होतेअशाप्रकारे ., एकीकडे गौतम बुद्धांच्या त्यास शिकवणीशी ते जोडले गेले असले तरी, प्रज्ञा आणि करुणेचे अनेक नवीन टप्पे त्यास जोडले गेले या नवीन . समृद्धीमुळे, बौद्ध धर्म उत्साहाने आणि उर्जेने परिपूर्ण झाला आणि पूर्वेकडील देशांना .महानदीच्या प्रवाहाप्रमाणे समृद्ध करता झाला"

3. मध्य आशिया

मध्य आशियाई देशांतूनच चीन सर्वप्रथम बौद्ध धर्म शिकण्यास पुढे आला त्यामुळे भारतापासून चीनपर्यंत पसरलेल्या शिकवणुकीबद्दल सांगायचे तर 'रेशीम' मार्गा बद्दल बोलणे आवश्यक आहे हा रस्ता पश्चिम आणि पूर्वेला जोडण्यासाठी मध्य आशियातील . अमर्याद प्रदेशातून गेला आणि हान राजघराण्याचा राजावूराज) य :140-87 B.C.) याच्या काळात हा व्यापारी मार्ग खुला झाला होता त्या वेळी, हानचे क्षेत्र पश्चिमेकडे पसरले होते आणि फरयाना, सोन्दिवाना, तुखारा आणि अगदी पार्थिया सारख्या लगतच्या देशांमध्ये, पूर्वी अलेक्झांडर द ग्रेटने प्रेरित केलेले व्यापारीवादाचे केंद्र अजूनही जोमाने सक्रिय होते या . देशांतून जाणाऱ्या या प्राचीन मार्गावर रेशीमने सर्वात महत्त्वाची भूमिका बजावली, म्हणून त्याला सिल्क मार्ग असे नाव देण्यात आले ख्रिश्चन युगाच्या आधी किंवा नंतरच्या . काळापासून, भारत आणि चीनने व्यापारी मार्गाने प्रथम सांस्कृतिक संपर्क सुरू केला . त्यामुळे हा रस्ता बौद्ध धर्माचाही मार्ग होता असे म्हणता येईल

4. चीन

चीनी बौद्ध धर्माचा इतिहास बौद्ध धर्मग्रंथांना स्वीकारण्यापासून आणि त्यांच्या अनुवादापासून सुरू होतो चिंग-चांग-एर-शिह-सु" प्राचीन काळातील सर्वात जुने काम . बुद्धाने)व्याकृत बेचाळीस विभागातील सूत्र पिंग युगात काश्यप मातांग आणि-हे पिंग " इतरांनी केलेले भाषांतर असे म्हटले जाते (58-76 AD.) परंतु आज ती एक संशयास्पद पौराणिक कथा मानली जातेकाओ यांना दिले जाते -शिह-पुष्टीकृत मताचे श्रेय आन ., जो इ .स.148 ते 171 या काळात लोयांग येथे अन-ुवादात गुंतला होता या काळापासून ते .. उत्तरी सुंग राजवंश (960-1129 A.D.) पर्यंत, सुमारे एक हजार वर्षे अनुवादाचे कामचालू राहिले . हे तेव्हाचा पूर्वेकडील दानचा राजा मिंग यांच्या विंगपिंग काल-खंडात (58-76 AD) 'काश्यप मातांग आणि इतरांनी केलेले भाषांतर असे म्हटले जाते पण आज त्यास एक दंतकथा मानले जाते.पृष्टीकृत.

पूर्वीच्या काळात, धर्मग्रंथांना परिचय आणि अनुवाद करण्यात ज्यांनी महत्वाची भूमिका बजावली ते बहुतेक मध्य आशियाई देशांतील महान विद्वान होते, उदाहरणार्थ, वर उल्लेख केलेला आनशिहकाओ-, पार्थियापासून आला आहे समरकंद प्रदेशातील : क्यांगशेंगफाई सुमारे 3-्याशतकात लो असीमित) सुखावतीव्यूहा" यांग येथे आले आणि- शिवाय .चे भाषांतर केले (जीवनाचे पुस्तक, चुहू किंवा धर्मरक्षा-फा-, ज्याला चा अनुवादक म्हणून ओळखले जाते"सद्धमपुंडरिका", ते तुखाराहून आले आणि तिसऱ्या शतकाच्या उत्तरार्धापासून चौथ्या शतकाच्या पूर्वार्धापर्यंत लो .यांगमध्ये राहिले-कुमार्जीव जेव्हा पाचव्या शतकाच्या सुरुवातीच्या काळातकुच येथून कुमारजीव यांचे आगमन झाले तेव्हा चीनमधील भाषांतर कार्य उच्च बिंदावर पोहचले.

तेव्हापासून संस्कृत शिकण्यासाठी चीनमधून विद्वान भारतात येऊ लागले अशा . भिक्खुंचा प्रणेता फाहिं-यान)339-420 A.D.) होता तो .399 मध्ये चांग आन सोडून- भारताला भेट देणाऱ्या या .भारतात आला आणि पंधरा वर्षांनी मायदेशी परतला भिक्खुपैकी सर्वात प्रतिष्ठित म्हणजे ह्युत्संग-इन- (602-664 A.D.) होते, जे 627 मध्ये भारताला निघाले आणि 645 मध्ये एकोणीस वर्षांनी परतलेपुढे ., इत्सिंग (635-713 A.D.) (ई (चिंग या इत्सिंग पुस्तकात गोंधळात टाकू नये-671 मध्ये समुद्रमार्गे भारताला रवाना झाला आणि पंचवीस वर्षांनी त्याच मागनि मायदेशी परतला.

या भिक्खुनी संस्कृत शिकण्यासाठी स्वतःहून भारताला भेट दिली आणि त्यांनी निवडलेले धर्मग्रंथ घरी आणले, आणि धर्मग्रंथ अनुवाद कार्यातही त्यांनी प्रमुख भूमिका बजावली .ह्यु त्संगने-इन-दाखवलेली भाषिक क्षमता विशेष उल्लेखनीय होती आणि त्याच्या उत्साही कार्यामुळे चीनमधील धर्मग्रंथांचे भाषांतर कार्य आणखी एका शिखरावर पोहोचलेकुमारजीवांनी सादर केलेल्या . पूर्वीच्या काळातील कामना असे "जुनी भाषांतरे" त्संग आणि नंतरच्या अनुवादकांनी केलेल्या कामना नंतरच्या-इन-आणि ह्यु .म्हणतात -नवीन भाषानातरे म्हटले आहे" काळात बौद्ध विद्वानांनी

त्यांनी संस्कृतमधून अनुवादित केलेल्या या प्रचंड संख्येच्या खंडांच्या आधारे, या विद्वान लोकांच्या विचारांची आणि धार्मिक कार्याची प्रवृत्ती हळूहळू परंतु जोरदारपणे चीनकडे वळली .वांशिक स्वभाव, गरजा आणि आत्मविश्वास स्पष्टपणे दिसून प्रारंभिक अवस्थेतील भिक्खुनी त्यांचे मन आधिभौतिक रीतीने "शून्यते" कडे वळवले होते, विशेषतः ज्याचा संबंध सूत्रांच्या पारमितेमध्ये आढळतो, हे या प्रवृत्तीचे प्रकटीकरण होते.नंतर ., त्यांनी तथाकथित "हीनयान", किवा लहान वाहन त्यागून दिले, आणि त्यांचे लक्ष केवळ शिवाय .कडे वळवले "महायान", ही प्रवृत्ती हळूहळू संप्रदायात लक्षणीय बनली आणि झेन तेन्दाई संप्रदाय दिसू लागल्यावर ती उंचीवर पोहोचली असे म्हणता येईल.

सहाव्या शतकाच्या उत्तरार्धात तेन्दाई पंथाचे तिसरे धर्मगुरू तेन्दाई –दाइसी ची ई-यांच्यामुळे चीन मध्ये देन्दाई पंथाला परिपूर्णता प्राप्त झाली(538-597 AD.), तिसरा कुलगुरू याने परिपूर्ण केली ते बौद्ध विचारातील सर्वात उल्लेखनीय व्यक्तीपैकी एक होते आणि या संताने तयार केलेल्या पंचकाल अष्टसिद्धान्ता बुद्धाच्या शिकवणीचे गंभीर-वर्गीकरण चीनच्या तसेच जपानच्या बौद्ध धर्मावर दीर्घकाळापासून व्यापक प्रभाव राखून आहे.

पुनरावलोकनावरून असे दिसून येईल की चीनमध्ये विविध सूत्रे त्यांच्या उत्पत्तीच्या काळाच्या क्रमाचा विचार न करता आणली गेली आणि ती जशी घेतली गेली तशी भाषांतरित केली गेलीया सूत्रांच्य .प्रचंड संख्येच्या पार्श्वभूमीवर त्यांचे वर्गीकरण आणि मूल्यमापन आवश्यक होते आणि ही सूत्रे कशी समजून घ्यायची ही समस्या होती .एकूणच बौद्ध धर्माचे कौतुक करणे आणि स्वतःच्या आकलनानुसार कसे उभे राहिले हे दाखवणे आवश्यक होते.सूत्रांचे मूल्यमापन करताना ., चीनी विचाराचा काळ .समोर येतो ,सर्वप्रथम ,द्वारा केल-ई-सर्वात महत्वाचे म्हणजे चीेले वर्गीकरण सर्वात पद्धतशीर आणि म्हणून उत्कृष्टपणे मन वळवणारे होते परन्तु आधुनिक काळातील बौद्ध संशोधन कार्याच्या . .असा प्रभावशाली प्रभावही संपुष्टात आला ,रूपाने

सहाव्या शतकाच्या उत्तरार्धात तेन्दाई पंथाचे तिसरे धम्मगुरू तेन्दाई दाई ई-ची-सी- (538-597 A.D.) य ांच्यामुळे चीनमध्ये तेन्दाई संप्रदायाला परिपूर्णता प्राप्त झाली. चीनमधील बौद्ध धर्माच्या इतिहासात त्याचा संस्थापक झेन पंथ होता "जो शेवटचा पंथ आला तो" विदेशी श्रमण बोधिधर्म (528 A.D.) आहे असे म्हटले जाते; परंतु त्यांनी पेरलेले बीज चीनी वंशाचा सहावा कुलप्रमुख हुआ नेंग-(638-713 A.D.) च्या काळानंतरच त्याचे तेजस्वी फूल प्रफुल्लीत झाले .आठव्या शतकानंतर, चीनमधील या पंथाने एकापाठोपाठ अनेक प्रतिभावंत भिक्षु अन्यत्र पाठवले, ज्यामुळे अनेक शतकापर्यंत झेन पंथाची समृद्धी होत राहिली.

यावरून हे लक्षात येते कि,चीनी लोकांच्या स्वभावात खोलवर रुजलेल्या बौद्ध धम्मात विचार करण्याची एक नवीन पद्धत होती, हे दिसून येते हे चीनी विचारसरणीने . रंगवलेले बौद्धधर्माशिवाय दुसरे काही नव्हते आणि तरीही गौतम बुद्धांच्या शिकवणीचा . प्रवाह, या ताज्या प्रवाहाने, अजून मोठ्या नदीत वाढला आणि पूर्वेकडील देशांना समृद्ध करता झाला.

5 जापान

जापानमधील बौद्ध धर्माचा इतिहास सहाव्या शतकात सुरू झाला .538 मध्ये, पाईचे(किंवा कुडारा, कोरिया राजाने सम्राट किन्मेईच्या शाही दरबारात बौद्ध प्रतिमा (.आणि सूत्रांचे पट्टेसादर करण्यासाठी आपल्या दूताला पाठवलेया प्रकारे या देशात बौद्ध धर्माचा पहिला परिचयझाला त्यामुळे जापानमधील धर्माचा इतिहास आता .1,400 वर्षांहून अधिक जुना आहे.

या प्रदीर्घ इतिहासात, आपण जापानी बौद्ध धर्माचा तीन केंद्रबिंदूंच्या संदर्भात विचार करू शकतोपहिला अंदाजे सातव्या आणि आठव्या शतकातील बौद्ध धर्मा .वर ठेवला जाऊ शकतो हे भौतिकदृष्ट्या दर्शविण्यासाठी आपण या काळात बांधलेले होर्युजी मंदिर . (607 A.D.) आणि तोदाईजी मंदिर (752A.D.) यांचा संदर्भ घेऊ शकतो या काळाकडे मागे . वळून पाहताना, एक गोष्ट ज्याकडे दुर्लक्ष करता येत नाही ती म्हणजे या काळात संपूर्ण आशियामध्ये संस्कृतीचा प्रवाह असामान्यपणे उंचावला होता, तर पश्चिमेकडील सभ्यता गडद अंधारात बंद होती पूर्वेकडे आश्चर्यकारकपणे सक्रीय आणि भव्य चळवळ विकसित . समुद्री देशामध्ये-आणि दक्षिण,भारतामध्ये ,चीनमध्ये मध्य आशियामध्ये .होत होती धार्मिक आणि कला क्षेत्रातील उपक ,बौद्धिक्रम जोरदार चालू होते या चळवळीमध्ये . बौद्ध धम्म पूर्वेकडील ,सामील होऊनजगाला त्याच्या मानवतावादाच्या विशाल लाटेने पुनून टाकत होता, आणि जापानी संस्कृतीची ही नवीन चळवळ तेजस्वी होर्युजी आणि भव्य

तोडाईजी यांच्या बांधकामाद्वारे दिसून आली आणि या कार्यक्रमांच्या संदर्भात रंगीबेरंगी धार्मिक आणि कला क्रियाकलापांमध्ये, आशियातील सर्व विशाल क्षेत्र व्यापणाऱ्या सामान्य सांस्कृतिक भरतीच्या अत्यंत पूर्वेकडील टोकाला याचे पूर स्वीकृतीकरण दिसून येते.

दीर्घकाळ असंस्कृत अवस्थेत असलेल्या या देशातील जनता, आता एका महान उनलले संस्कृतीच्या प्रवाहात न्हाऊन निघाली .सभ्यतेचे फूल अचानक उमलले.त्या शतकांमध्ये सऊन निघाली जापानला नशिबाचे चांगले बळण मिळाले आणि या . संस्कृतीच्या उदयास जबाबदार असलेले मुख्य चॅम्पियन बौद्ध धर्माशिवाय दुसरे कोणीही नव्हते, त्यावेळची बौद्ध मंदिरे अतिशय महत्त्वपूर्ण सामाजिक केंद्रे बनली होती आणि तेथील भिक्खू नवीन शिक्षणाचे नेते होते, तेथे केवळ धर्म न राहता व्यापक आणि महान संस्कृती विकसित झाली, या देशात प्रथम प्रत्यारोपित झालेल्या बौद्ध धर्माची ही वास्तविक स्थिती होती.

नवव्या शतकात, दोन महान भिक्षु, साईचो डॅंग्योदाईशी, (767-822) आणि कुकाई प्रकट झाले कोबोदाईशी, (774-835)प्रकट झाले आणि त्यांनी दोन बौद्ध संप्रदायांची स्थापना केली ज्यांना सामान्यतः हेईयान बौद्ध धर्म म्हणून संबोधले जाते ही पूर्णपणे . त्यांनी बौद्ध धर्माला त्याच्या मूळ दृष्ट .जापानी बौद्ध धर्माची स्थापना होतीिकोनातून आणि व्यवहारात स्वीकारले आणि आणि स्वीकारले हिएई माउंट हिएइ आणि माउंट कोया येथे अनुक्रमे मध्यवर्ती मठांची स्थापना केलीत्यांच्या स .्थापनेनंतरच्या तीनशे वर्षेकामाकुरा कालखंडापर्यंत, हे दोन गूढ संप्रदाय, तेंदाई आणि शिंगोन, मुख्यतः अभिजात लोकांमध्ये आणि शाही दरबारांमध्ये समृद्ध झाले.

फोसीचा दुसरा भाग बाराव्या आणि तेराव्या शतकातील बौद्ध धम्मावर ठेवला जाऊ शकतो) होनेन (1133-1212 A.D.), शिनरन (1173-1262 AD.), Dōgen (1200-1253 AD) आणि निचिरेन (1222-1282 AD.) सारखे महान भिक्षु दिसू लागले, जेव्हा आपण जपानच्या बौद्ध धम्माबद्दल बोलतो तेव्हा आपण या महान धम्मगुरूच्या नावाचा उल्लेख केल्याशिवाय कर करू शकत नाही मग केवळ त्या शतकांनीच असे उत्कृष्ट पुरुष का निर्माण केले? कारण त्यावेळी एक सामान्य समस्या या सर्वांना भेडसावत होती मग ही सामान्य समस्या काय होती? कदाचित बौद्ध धम्माचा स्वीकार केला जात होता, परंतु एका अनोख्या जापानी पद्धतीने .

यामुळे प्रश्न निर्माण होऊ शकतो, "का? या देशाला बौद्ध धम्माची ओळख त्या काळाच्या खूप आधी झाली होती हे खरे नव्हते का?" हे इतके ऐतिहासिक आहे पण हे . देखील खरे आहे की यादेशातील लोकांना आयात केलेला धम्म पुरेसा पचवायला आणि त्याची पुनर्रचना करण्यासाठी अनेक शतकाची गरज होतीते पूर्णपणे स्वतःचे बनवणे . थोडक्यात, सातव्या आणि आठव्या शतकात या देशात बौद्ध धम्म स्वीकारण्याचे प्रयत्न सुरू झाले आणि या प्रयत्नांचा परिणाम म्हणून बाराव्या आणि तेराव्या शतकातील बौद्धांच्या माध्यमातून हा धम्मफुलला.

यानंतर त्या प्रमुख धम्मगुरूंनी रचलेल्या पायावर आधारित जापानमधील बौद्ध धम्माने आजपर्यंत आपले कार्य चालू ठेवले आहेत प्रतिष्ठित पुरुष प्रकट झाल्यापासून ., जपानी बौद्ध धर्माच्या इतिहासात त्या शतकांमधली तेजस्वीता पुन्हा कधीही दिसून आली नाहीतथापि ., वर्तमान लेखकास असे वाटते की आणखी एक गोष्ट आहे जी आपले लक्ष वेधून घेते आणि ती म्हणजे आपल्या आधुनिक काळात मूळ बौद्ध धम्मातील संशोधनाचे फळ,

पहिल्या स्वीकृतीच्या काळापासून, जापानमधील व्यावहारिकदृष्ट्या सर्व बौद्ध धर्म, चीनी बौद्ध धर्माच्या प्रभावाखाली, महायान होता बाराव्या आणि विशेषत .तेराव्या शतकातमहान शिक्षक लाभल्यानंतर संप्रदायाच्या संस्थापकानाच केंद्रस्थानी ठेऊन महायान शिकविणे मुख्य प्रवाह तयार केला हे दृश्य आज पर्यंत चालू आहे जपानमधील . मुल बौद्ध , बौद्ध धम्माच्या इतिहासातध धर्माचा अभ्यास मेईजी युगाच्या मध्यानंतर सुरू झालापंथाच्या. संस्थापकांव्यतिरिक्त बौद्ध धर्माचे संस्थापक देखील होते हे विसरण्यास बाध्य झालेल्या लोकांसमोर ज्यात बौद्ध धम्माचा अधिकृत पंथ देखील होता. गौतम बुद्धाची आकृती

पुन्हा स्पष्टपणे प्रकट झाली आणि ज्यांनी महायानाच्या शिकवणीशिवाय इतर कशाकडेही लक्ष दिले नाही त्यांच्यासाठी हे स्पष्ट केले गेले हे नवीन टप्पे अजूनही शालेय . शिक्षणाच्या क्षेत्रामध्येच आहेत आणि अजूनही लोकांमध्ये धार्मिक उत्साह जागृत परंतु बौद्ध धर्माबाबत या देशातील लोक .करण्यासाठी पुरेसे मजबूत नाहीत।ंच्या ज्ञानाला कलाटणी मिळत असल्याचे दिसते वर उल्लेख केलेल्या तीन फोकसपैकी तिसरा . किंवा शेवटचा टप्पा बनवण्यासाठी लेखक या टप्प्यावर एक चिन्ह ठेवू इच्छितो.

बुद्धाच्या धम्म शिकवणीचा प्रसार

बौद्धधम्म हा एक धर्म आहे जो शाक्यमुनींनी आपल्या आयुष्यातील पंचेचाळीस वर्षे उपदेश केलेल्या शिकवणीवर आधारित आहेत्यांनी त्यांच्या शिकवणीत वापरलेले शब्द , त्यामुळे या धर्माचा पूर्ण अधिकार आहे, आणि 84,000 धर्मद्वार आणि अनेक संख्येने शाखा असूनही, ते सर्व शाक्यमुनींच्या धर्मग्रंथांशी संबंधित आहेत, ज्या पुस्तकांमध्ये बुद्धाची धम्म शिकवण नोंदवली गेली आहे त्यांना Issaikyō किंवा Daizōkyō म्हणून ओळखले जाते, म्हणजेच पवित्र धम्मसुत्रांचा संपूर्ण संग्रह.

शाक्यमुनींनी मानवांच्या समानतेचा जोरदार पुरस्कार केला आणि त्यांची शिकवण दैनंदिन वापरातल्या साध्या आणि सोप्या शब्दात सांगितल्या जेणेकरून प्रत्येकाला ते पूर्णपणे अख्या क्षणापर्यंत समजेल वयाच्या ऐंशीव्या वर्षी मृत्यूच्या अगदी अखेरच्या क्षणापर्यंत त्यांनी बहुसंख्य लोकांच्या हितासाठी आपला उपदेश चालू ठेवला.

शाक्यमुनींच्या निधनानंतर, त्यांच्या शिष्यांनी जे ऐकले होते त्यानुसार सुवार्ता सांगितलीतथापि , शिकवणी प्रसारित केली गेली आणि पुन्हा सांगितली गेली, शिष्यांनी जे ऐकले किंवा समजले त्याबद्दल त्यांना नकळत चुका झाल्यामुळे कदाचित काही भिन्नता आली असावी, आणि तरीही, शाक्यमुनींचे शब्द नेहमी तंतोतंत आणि योग्यरित्या प्रसारित केले पाहिजेत आणि शिकवण्याची संधी प्रत्येक आणि सर्व लोकांना कोणत्याही भेदभावाशिवाय दिली पाहिजे, म्हणून, अनेक ज्येष्ठ अरहंत भिक्षुनी शब्द जुळवून घेण्याच्या उद्देशाने एकत्र आले आणि त्यांनी ऐकलेले प्रत्येक विचार परस्पर वाचून शिकवले आणि त्यांनी त्यांच्या चर्चेत महिनाभर घालवली अशाप्रकारे जे काम झाले त्याला केत्सुजू किंवा अनुशासन असे म्हणतात यावरून हे दिसून येते की त्यांनी किती धार्मिकतेने आणि जाणीवपूर्वक महान शिक्षकाने सांगितलेले शब्द प्रसारित करण्याचा प्रयत्न केला होता.

अशा प्रकारे सामायीजीत केलेली धम्म शिकवण लिखित स्वरूपात आणली गेली . लिखित स्वरूपात अंकित केलेल्या शिकवणीमध्ये नंतरच्या काळातील विद्वान भिक्षुणी केलेल्या टिप्पण्या आणि व्याख्या जोडल्या गेल्या ज्याला अभिधम्म किंवा जपानीत रॉन , स्वतः बुद्धाची शिकवणी म्हणून ओळखले जाऊ लागले टिप्पण्या नंतरच्या योगात जोडले गेले आणि बौद्ध उपदेशांना संस्कृतमध्ये संज्ञो किंवा (बौद्ध धर्मग्रंथांचे तीन विभाग) त्रिपिटक' असे संबोधले जाऊ लागले.

सांझो किंवा त्रिपिटक मध्ये Kyōzō, Ritsuzo आणि Ronzō यांचा समावेश होतो; zō शब्दाचा अर्थ ग्रहण किंवा पिटक असा होतो .kyo म्हणजे बौद्ध धर्मग्रंथ, Ritsu (विनवान्गा (म्हणजे बौद्धविनयच्या उपदेशांचा आणि Ronचा संदर्भ मुख्य धर्मगुरूंनी लिहिलेल्या टिप्पण्यांचा (व्याख्यांचा) आहे .

जवळजवळ सर्व शाखांनी त्यांचे स्वतःचे साहित्य त् :संस्कृत)रिपिटक, पाली: तिपिटकसंग्रहित केले (, परंतु पाली भाषेतील थेरवादीच्या मालकीचा एकमेव संपूर्ण संच शिल्लक आहेया पाली साहि .त्याने दक्षिण आणि आग्नेय आशियातीलबौद्ध देशांमध्ये सामान्य लिखित स्रोत म्हणून महत्त्वपूर्ण भूमिका बजावली आहे .

परंपरेनुसार, बौद्ध धर्म चीनमध्ये इसवी सन 67 मध्ये आला असे म्हटले जाते.परंतु उत्तरार्ध पूर्व हान राजवंशाचा राजा मिंगच्या कारकिर्दीत (25-220 A.D.). पण, प्रत्यक्षात, त्याच राजघराण्यातील राजा हुआन यांनी चौ-यांशी चीनमध्ये (151A.D.) बौद्ध धर्मग्रंथांची ओळख करून दिली आणि भाषांतरित केलेतो .पर्यंत भारतात महायान बौद्ध धर्माची स्थापना झाली असल्याने, सुरुवातीच्या आणि महायान बौद्ध धर्माचे दोन्ही धर्मग्रंथ चीनमध्ये कोणताही भेद न करता प्रसारित केले गेले तेव्हापासून .1,700 वर्षांहून अधिक काळ, शास्त्रवचनांचे चीनी भाषेत भाषांतर करण्याचे प्रयत्न चालूच राहिले अशा प्रकारे अनुवादित . पुस्तके आणि खंडांची संख्या1,440 विभागात5,586 खंडापर्यंत पोहोचली या अनुवादित . ग्रंथांच्या संवर्धनाचे प्रयत्न वेई राजघराण्यापासून सुरू झाले होते, परंतु उत्तर मुंग राजघराण्याच्या काळात बकस्या देखील त्यांची छपाई सुरू झाली होतीत .थापि, याच सुमारास चीनच्या श्रेष्ठ भिक्खु द्वारा लिखित व्याख्या देखील बौद्ध धर्मग्रंथांमध्ये जोडल्या जाऊ लागल्या आणि या ग्रंथाना त्रिपिटक म्हणणे योग्य राहिले नाही जेव्हा सुईचे युग आले . सर्व प्रवित्र लिखाणाचा संपूर्ण संग्र ' तेंव्हा इस्सको हे शीर्षक अर्थातह असे नाव देण्यात ' बौद्ध धर्मग्रंथाचा महान संग्रह असे; आले आणि तंगच्या युगात त्यांना डायझोक्यो किंवा सर्व .म्हटले जाऊ लागले

इसवी सणाच्या सातव्या शतकाच्या सुमारास तिबेटमध्ये बौद्ध धर्माचा परिचय झाला आणि नवव्या ते अकराव्या शतकादरम्यान सुमारे धर्मग्रंथांच्या इसवी सन,वर्षे 150

बौद्ध धर्मग्रंथाच्या अनुवादाचे प्रयत्न चालूच राहिले आणि त्या काळात सर्वच ग्रंथाचे भाषांतर झाले होते.

केवळ कोरियन, जपानी, सिंहली, कंबोडियन, तुर्की आणि जवळजवळ सर्वच पूर्व . एशियन भाषांमध्येच नव्हे तर लॅटिन, फ्रेंच, इंग्रजी, जर्मन आणि इटालियन भाषांमध्येही धर्मग्रंथांचे भाषांतर झाले आहे, हे लक्षात घेता, ते सुरक्षितपणे असू शकते बुद्धाच्या धम्म . शिकवणीचा आशीर्वाद आता जगाच्या कानाकोपऱ्यात पसरला आहे

परंतु, दुसऱ्या विचारावर, अनुवादांच्या गुणवत्तेच्या दृष्टीकोनातून, आणि धर्माच्या विकासाचा आणि उत्पत्तीचा दोन हजार वर्षांहून अधिक वर्षांच्या इतिहासाचा आढावा घेता, दहा हजार किंवा त्याहून अधिक पुस्तकांची भाषांतरे लिहिली गेली आहेत, असे दिसते शाक्यमुनीनी बोललेल्या शब्दांचा खरा अर्थ "डायझोक्यो"च्या मदतीने समजणे कठीण आहे, म्हणूनच, "डायझोक्योमधून आवश्यक "क मुद्दे निवडणे आणि त्यांना धम्मश्रद्धेचा आधार बनवणे अपरिहार्य आहे.

बौद्ध धर्मात शाक्यमुनीनी उच्चारलेले शब्द सर्वोच्च अधिकार आहेतम्हणून ., बौद्ध धर्माची शिकवण ही आपल्या दैनंदिन जीवनातील वास्तविकतेशी जवळून निगडीत असलेली आणि जिव्हाळ्याची शिकवण असली पाहिजे; अन्यथा, मानवी मनाला त्याच्या गंभीर शिकवणींवर विश्वास ठेवण्यास प्रेरित करण्यात ते अपयशी ठरेल या अर्थाने जो उपदेश आपण जो स्वतः ग्रहण करू शकतो तो साध्या सोप्या आणि संक्षिप्त असावा तो , आणि .निष्पक्ष तसेच सर्वांचे प्रतिनिधित्व करण्यास पुरेसा आणि यथार्थ असावात्याची शब्दावली आपळ दैनंदिन जीवनाशी इष्ट व परिचित असावी .

पुस्तक वरील विचारांनुसार अस्तित्वात आले आहे, ज्याचा दोन हजार आणि अधिक वर्षांपेक्षा जास्त इतिहास असलेल्या डायझोक्योच्या अर्थात हे .वारसा आहे "प्रवाहाचा" प्रकाशन त्यातील सामग्रीमध्ये परिपूर्ण म्हणून घेतले जाऊ शकत नाही बुद्धाचे शब्द . त्यांच्या अर्थाने अनंत खोल आहेत आणि त्यांची सद्गुण इतके अमर्याद आहेत कि

यास्तव भविष्यात सुधारित आवृत्त्या निघत असतांना हे पुस्तक अजून अधिक सत्य , हि मनापा , अनिमौल्यावन म्हणून सुधारले जावेसून इच्छा आहे.

"द टीचिंग ऑफ बुद्धाचा इतिहास "

हा बौद्ध ग्रंथ रेव्ह मुआन किझू यांच्या अध्यक्षतेखालील नवीन अनुवादित बौद्ध" प्रसार संस्थानने जुलै-धम्म "ग्रंथ, 1925 मध्ये प्रकाशित केलेल्या नव्या भाषांतरित बौद्ध" ही पहिली .जपानी आवृत्तीच्या आधारे संकलित आणि सुधारित करण्यात आला "ग्रंथाच्या चिझेन अकानुमा यांनी .शुगाकू यामाबे आणि प्रो .जपानी आवृत्ती प्रो, जपान मधील अनेक बौद्ध विद्वानांच्या सहकार्याने संकलित केली होती, प्रकाशित होण्यासाठी जवळपास पाच वर्षे लागली.

शोवा युगात (1926-1989), जपानी भाषेतील "नवीन भाषांतरित बौद्ध ग्रंथाची" .लोकप्रिय आवृत्ती देखील संस्थेने प्रकाशित केली आणि संपूर्ण जपानमध्ये वितरीत केली

जुलै, 1934 मध्ये, जेव्हा जपानमध्ये पॅनपॅसिफिक बुद्धिस्ट युथ मी-टिंग आयोजित करण्यात आली होती, तेव्हा द टीचिंग ऑफ बुद्धा, बौद्ध ग्रंथाच्या वरील लोकप्रिय आवृत्तीचा इंग्रजी अनुवाद, ऑल जपान बुद्धिस्ट युथ फेडरेशनने, श्रीमान डी गोडार्ड यांच्या मदतीने . प्रकाशित केला होता, त्यांच्या कामांपैकी एक म्हणून, 1962 मध्ये, अमेरिकेत बौद्ध धर्माचा परिचय झाल्याच्या 70 व्या वर्धापन दिनानिमित्त, मिट्टोयो कॉर्पोरेशनचे संस्थापक श्री . येहान नुमाता यांनी द टीचिंग ऑफ बुद्धाची इंग्रजी आवृत्ती प्रकाशित केली

1965 मध्ये, जेव्हा श्री नुमाता यांनी टोकियोमध्ये बौद्ध धर्माच्या प्रचारासाठी सोसायटीची स्थापना केली, तेव्हा फाउंडेशनच्या उपक्रमांपैकी एक म्हणून या इंग्रजी ग्रंथाचे जगभरात लोकप्रियीकरण करण्याचे नियोजन करण्यात आले.

ही योजना साकार करण्यासाठी, 1966 मध्ये बुद्धाच्या या शिकवणीत सुधारणा करण्यासाठी एका समितीचे आयोजन करण्यात आले होते समितीचे सदस्य .होते प्राध्यापक काझुयोशी किनो, शुयु कानाओका, झेनो इशिगामी, शिन्को सायेकी, कोडो मात्सुनामी, शोजुन बंदोसे आणि ताकेमी, प्रो आणि श्री ,व्याडेल.ए.श्री एन,फुमियो मसुतानी . आधुनिक तत्वावर ,अशा प्रकारे .तोशिसुके शिमीझू यांनी देखील पुंरावृत्तीवर काम केले द टीचिंग ऑफ बुद्धा.जपानी आवृत्ती प्रकाशित झाली-ची इंग्रजी '

1972 मध्ये, या इंग्रजीजपानी आवृत्तीच्या आधारे-, प्रोफेसर श्यु कानाओका, झेनो इशिगामी, शोयू हानायामा, कान्सेई तामुरा आणि ताकेमी टाकासे यांनी इंग्रजी आवृत्तीचे संकलन हाती घेतले, जे त्याच वर्षी प्रकाशित झाले.

पुढे, द टीचिंग ऑफ बुद्धाच्या जपानी आवृत्तीचे पुनर्संकलन करण्यासाठी प्राध्यापक बॉतात्सु शिओरी, ताकेमी टाकासे, हिरोशी टाकीकावा, कान्सेई तामुरा, शोजुन बंदो आणि शोयु हानायामा यांचा समावेश असलेली एक समिती आयोजित करण्यात (मुख्य संपादक) आली आणि हे 1973 मध्ये प्रकाशित झाले.

पुन्हा, 1974 मध्ये, कोदो मत्सुनामी, शोजुन बंदो, शिन्को सायेकी, डोयु टोकुनागा, कान्सेई तामुरा आणि शोयु हानायामा यांचा समावेश असलेली एक (मुख्य संपादक) समिती 'द टीचिंग बुद्धा' च्या इंग्रजी आवृत्तीचे पुनर्संकलन करण्यासाठी आयोजित करण्यात आली होती, ज्यामध्ये श्रीरिचर्ड आर ., स्टेनर यांचे सहकार्य आहे) हे जपानी आवृत्ती .1973 मध्ये च्या प्रकाशितसह एकत्रित केले गेले (, परिणामी बुद्धाच्या शिकवणीची इंग्रजी

.जपानी आवृत्ती प्रकाशित झाली-

1978 मध्ये प्राध्यापक शिगेओ कामता आणि यासुआकी नारा समितीत सामील झाले त्यानंतर .2001 मध्ये संकलन समितीची खालील सदस्यांसह पुनर्रचना करण्यात आली प्रोफेसर झेनो इशिगामी ;, यासुआकी नारा, कोडो मात्सुनामी, शोजुन बंदो, केनेथ तनाका, शोगो वातानाबे, योशियासु योनेझावा आणि सेन्गाकू मायेडा (प्रमुख कार्यवाह),

2013 मध्ये, बौद्ध धर्माच्या प्रचारासाठी (बौद्ध धर्माचा प्रचार करणारी संस्था) "जनहित इन्कॉर्पोरेटेड फाउंडेशन" वरून "इनकॉर्पोरेटेड फाउंडेशन" संस्थात्मक स्थिती या बदलाच्या अनुषंगाने .मध्ये बदलली, संपादकीय समितीच्या सदस्यत्वाची पुनर्रचना प्राध्यापक सेन्गाकू मायेडा (मुख्य संपादक), झेनो इशिगामी, कियोटाका किमुरा, केनेथ तनाका, माकिओ ताकेमुरा, यासुआकी नारा, चिझुको योशिमुझु, योशियासु योनेझावा आणि शोगो यांच्यासोबत करण्यात आली.2017 पासून- मकिओ ताकेमुरा नवीन संपादक ,प्रो , इन चीफ म्हणून काम-करत असतांना समकालीन समाजाच्या गरजांना प्रभावीपणे , प्रतिसाद देण्यासाठी बुद्धाची शिकवण देण्याच्या दिशेने प्रयत्न करण्यासाठी समितीची

अनुक्रमणिका
" चा उपदेश बुद्धा "

मानवी जीवन	Page	Line
जीवनाचा अर्थ.....	5	12
या जगाची वास्तविक स्थिती.....	96	20
जगण्याचे आदर्श मार्ग	234	17
जीवनाचा चुकीचा दृष्टिकोन.....	44	21
जीवनाची योग्य कल्पना.....	41	9
पूर्वग्रहदूषित जीवन.....	57	8
भ्रमित झालेल्यांना (कथा).....	127	1
माणसाचे जीवन ...(कथा).....	90	18
जर एखादी व्यक्ती वासना आणि उत्कटतेने जीवन जगत असेल तर कथा)	90	6
काय म्हातारे, आजारी आणि मेलेले शिकवतील (कथा).....	93	16
मृत्यू अटळ आहे (कथा).....	94	20
पाच गोष्टी ज्या या जगात कोणीही करू शकत नाही.....	48	9
या जगातील चार सत्ये.....	48	18
भ्रम आणि ज्ञान या दोन्हींचा उगम मनातून होतो.....	49	8
वीस गोष्टी ज्या सामान्य व्यक्तींना साध्य करणे कठीण परंतु मौल्यवान आहे.....	133	5
श्रद्धा (विश्वास)		
श्रद्धा हा अग्नी आहे.....	179	8
श्रद्धेचे तीन महत्त्वपूर्ण पैलू आहेत.....	180	19
श्रद्धा हे एक प्रकटीकरण आहे.....	182	1
प्रामाणिक मनात श्रद्धा दिसून येते सत्य शोधणे आंधळ्यांइतकेच अवघड आहे.....	181	8

स्पर्शानि हत्तीचे खरे रूप वर्णन करण्याचा प्रयत्न करणे (कथा).....	75	2
बुद्ध-स्वभाव कोठे अस्तित्वात आहे हे बौद्ध धर्माच्या खऱ्या शिकवणीने दाखवले आहे (कथा).....	77	20
बुद्ध स्वभाव-उत्कटतेने लपलेला आहे (कथा)	73	13
शंका श्रद्धेला बाधा आणतात	182	10
बुद्ध हे सर्व जगाचे पिता आहेत आणि मानव ही त्यांची मुले आहेत.....	35	20
बुद्धाची बुद्धी महासागराइतकी रुंद आणि खोल आहे	34	9
बुद्धाचे चैतन्य महान करुणेने परिपूर्ण आहे.....	15	1
बुद्धाची करुणा शाश्वत आहे.....	16	7
बुद्धाचे कोणतेही भौतिक शरीर नाही.....	13	20
बुद्धाने आयुष्यभर उपदेश केला.....	23	15
बुद्धाने जीवन आणि मृत्यूच्या कल्पनेचा उपयोग लोकांना पटवून देण्यासाठी केला.....	23	15
बुद्धाने दंतकथांचा उपयोग करून लोकांना त्यांच्या दुःखापासून वाचवले.....	19	6
उपरोक्त.....	20	1
संबोधिज्ञानाचे जग.....	236	11
बुद्ध, धर्म आणि संघाचे साधक होण्यासाठी.....	178	1
उपदेश पाळण्याचे, मनाच्या एकाग्रतेचा सराव आणि शहाणपणाने बागण्याचे मार्ग शिकणे.....	163	13
आर्य अष्टांग मार्ग.....	166	17
ज्ञानाच्या दुसऱ्या किनावर पोहोचण्याचे सहा मार्ग.....	168	18
चार योग्य प्रक्रिया	168	6

विचारात घेतले जाणारे चार मुद्दे.....	167	18
बोधिज्ञानाच्या प्राप्तीसाठी		
शक्तीची पाच क्षमता.....	168	12
मनाच्या चार अमर्याद अवस्था.....	171	15
ज्यांना चतुर्विध आर् सत्य समजते.....	39	18
माणसाचा मृत्यू आणि जीवनातील क्षणभंगुरता.....	12	23
अमिदा बुद्ध्याच्या नावाचा जप		
करणाऱ्यांचा जन्म त्यांच्या पवित्र भूमीत होईल.....	113	1
स्वतःला प्रकाश बनवा, स्वतःवर विसंबून राहा.....	10	18

मानसिक प्रशिक्षण

एखाद्याने स्वतःसाठी सर्वात महत्वाचे काय आहे		
हे ओळखले पाहिजे (बोधकथा).....	150	9
तुमच्या पहिल्या पावलाची सावधगिरी बाळगा.....	133	1
आपण काय शोधत आहात हे		
विसरू नका (बोधकथा).....	152	9
कोणत्याही गोष्टीत यश मिळवण्यासाठी		
अनेक कष्ट सहन करावे लागतात (कथा).....	158	18
वारंवार अपयश येत असतानाही		
स्वतःला सज्ज ठेवा (कथा).....	158	18
असमाधानकारक परिस्थितीतही तुमचे		
मन विचलित होऊ देऊ नका (कथा).....	173	7
जे उदात्त मार्ग समजून घेतात आणि त्यांचे		
अनुसरण करतात ते असे आहेत.....	124	1
प्रकाशासह अंधारात जाणे		
जिथे जिथे जाईल तिथे मानवी.....	40	13
जीवनासाठी शिकवण मिळेल (कथा).....	161	20

मानव ज्या दिशेने त्यांचे मन त्यांना निर्देशित.....	121	20
करते त्या दिशेने नाटचाल करण्याचा कल असतो .		
शिकवणीचा मुद्दा म्हणजे स्वतःच्या.....	11	15
मनावर नियंत्रण ठेवणे.....	212	1
प्रथम आपल्या मनावर नियंत्रण ठेवा.....	122	1
जर तुम्ही तुमच्या मनावर ताबा ठेवत असाल तर		
मनाच्या विविध अवस्था (कथा).....	118	14
मन म्हणजे अहंकार...व्यक्तिमत्व नाही-.....	46	14
मनाला तुमच्यावर डोकावू देऊ नका.....	10	21
आपल्या मनावर विजय मिळवा.....	154	14
तुमच्या मनाचे स्वामी व्हा.....	11	21
सर्व दुष्कृत्ये शरीरातून, तोंडातून आणि मनातून येतात.....	87	2
मन आणि शब्द यांचे नाते.....	125	9
हे शरीर म्हणजे उधार घेतलेली वस्तू काही नाही (कथा)	143	7
हे शरीर सर्व प्रकारच्या अशुद्धींनी भरलेले आहे काही नाही.	130	22
कशाचाही लोभ नको.....	10	21
शरीर, वाणी आणि मन शुद्ध ठेवा.....	123	12
निःपक्षपाती रहा आणि प्रयत्न करा (कथा).....	172	15

मानवी दुःख

मानवी दुःख आसक्तीच्या मनातून उद्भवतात.	42	21
दुःख कसे टाळावे.....	13	9
भ्रम आणि अज्ञान हे ज्ञानाचे प्रवेशद्वार बनतात.....	59	17
दुःखांपासून मुक्ती कशी मिळवायची.....	116	1

जेव्हा उत्कटतेची तम आग विझवली जाते,
तेव्हा ताजेतवाने आत्मज्ञान प्राप्त होऊ शकते..... 141 21

वासना हेच भ्रमाचे उगमस्थान आहे.....	85	16
बासनेला फुलांमध्ये लपलेला साप समजा.....	85	20
जळत्या घराला जोडू नका (कथा).....	19	17
दुष्टांच्या उगमाची उत्कटता.....	118	6
हे जग धगधगत्या अग्रीत आहे.....	82	21
लोक प्रसिद्धी आणि सन्मानाच्या मागे लागले तर ते स्वतःला जाळून टाकण्यासारखे आहे.....	119	11
जर माणूस संपत्ती आणि लालसेचा पाठलाग करतो. तो स्वतःचा नाश करेल.....	119	17
शहाणे आणि मूर्ख पुरुष त्यांच्या मूलभूत स्वभावांमध्ये भिन्न असतात.....	134	3
मूर्ख माणसांना त्यांच्या चुकांची जाणीव नसते .(कथा)	141	1
मूर्ख माणसे फक्त निकाल बघून इतरांच्या सौभाग्याचा हेवा करतात.....	141	5
मूर्ख पुरुष ज्या पद्धतीने वागण्यास योग्य असतात (कथा)	147	1

दैनंदिन जीवन

अर्पण करा आणि त्याबद्दल विसरून जा.....	169	24
संपत्तीविना सात प्रकारचे नैवेद्य.....	170	7
संपत्ती मिळवण्याचा मार्ग (कथा).....	145	17
आनंद कसा निर्माण होतो.....	132	16
मिळालेली दयाळूपणा कधीही विसरू नका (कथा).....	139	1

पुरुषांच्या चारित्र्यातील विविधता	89	9
ज्याने सूड उगवण्याच्या इच्छेला मार्ग दाखवला त्याच्याच पायऱ्यांवर दुर्दैव नेहमीच कुत्र्याचे पाऊल टाकते.....	132	4
भावनांना कसे वश कराने नाराजी .(कथा).....	231	7
इतरांच्या टीकेने विचलित होऊ नका (कथा).....	122	13
तुम्ही वस्त्र, अन्न किंवा निवारा यासाठी जगत नाही	205	9
अन्न आणि वत्र हे आराम किंवा आनंदासाठी नसतात.....	117	1
तुम्ही अन्न घेता तेव्हा काय विचार करावा.....	208	6
तुम्ही कपडे घालता तेव्हा काय विचार करावा.....	207	8
तुम्ही झोपायला जाता तेव्हा काय विचार करावा.....	208	19
जेव्हा ते गरम किंवा थंड असेल तेव्हा काय विचार करावा.....	208	9
तुमच्या दैनंदिन जीवनात कशाचा विचार करावा	206	13

अर्थशास्त्र

गोष्टी योग्य रीतीने वापरल्या पाहिजेत (कथा).....	220	18
कोणतीही मालमत्ता ही कायमस्वरूपी स्वतःची नसते	220	6
एखाद्याने केवळ स्वतःच्या फायद्यासाठी साठा करू नये.....	222	23
संपत्ती कशी मिळवावी (कथा)	145	17

कौटुंबिक जीवन

कुटुंब हे असे ठिकाण आहे जिथे सदस्यांची मने एकमेकांच्या संपर्कात येतात.....	217	23
---	-----	----

कुटुंबाचे नुकसान करणाऱ्या गोष्टी	213	3
आई वडिलांचे मोठे कर्ज फेडण्याचे मार्ग	217	18
मुलाचा पालकांप्रती योग्य मार्ग.....	213	19
पती- पत्नी मधील योग्य मार्ग	214	17
पती पत्नीचा विश्वास सारखाच असावा	221	21

गृहत्याग करणाऱ्यांचा मार्ग

एखादा संन्यासधारण करतो आणि सूत्रांचे पठण करतो म्हणूनतो भिक्खू नसतो	197	8
त्याग करणारे हे मंदिर आणि त्याच्या मालमत्तेचे वारस नसतात.....	194	1
लोभी पुरुष खरे भिक्षू असू शकत नाहीत.....	194	8
संन्याशाने जगावे असे खरे जीवन.....	196	5

सामुदायिक जीवन

सामुदायिक जीवनाचा अर्थ.....	226	14
या जगातील समुदायांची खरी स्थिती.....	96	20
तीन प्रकारच्या संघटना.....	226	19
खरे सामुदायिक जीवन.....	227	7
प्रकाश टाकणारा महान प्रकाश.....	225	8
मानवी संबंधांमधील सुसंवाद.....	227	20
सामाजिक संस्था सुसंवाद साधण्यास मदत		

संस्थेत करणाऱ्या गोष्टी	229	5
बंधुत्वाचा आदर्श	228	6
बौद्ध अनुयायाचा सामाजिक आदर्श अनुयायांचा.....	236	1
जे कायदा सुव्यवस्था बिघडवतात ते उद्ध्वस्त होतील (कथा).....	140	2
ईर्ष्या करतात आणि इतरांशी भांडतात त्यांचा नाश होईल (कथा).....	140	2
वृद्धांना आदराने घरा (कथा).....	134	18
विद्यार्थ्यांनी आपल्या शिक्षकाप्रती कसे वागले पाहिजे आणि त्याउलट.....	214	4
मैत्रीचे नियम	214	26
चांगले मित्र कसे निवडावे.....	216	12
स्वामी आणि त्याच्या सेवकांनी कसे वागले पाहिजे.....	215	9
गुन्हेगारांबद्दलची वृत्ती.....	233	6
धर्म शिकवू इच्छिणाऱ्यांनी काळजी करण्यासारख्या गोष्टी.....	199	1

Glossary of Sanskrit

अनात्मन :(अहंकारहीनता)

हा बौद्ध धर्मातील सर्वात मूलभूत मुद्द्यांपैकी एक आहे या जगातील सर्व अस्तित् . आणि घटनांना, शेवटी, कोणतेही ठोस वास्तव नसते सर्व अस्तित्वाच्या नश्वरतेचा आणि या . बौद्ध धर्मासाठी, अशा अशाश्वत अस्तित्वात कोणताही शाखत पदार्थ असू शकता असा आग्रह धरणे अत्यंत स्वाभाविक आहे अनात्मना चे भाषांतर . आत्मशून्यता असे देखील केले जाऊ शकते अर्थात आत्मा नामक विरस्थाईतत्वाचा अभाव

अनित्य :(क्षणिकता)

बौद्ध धर्मातील आणखी एक मूलभूत मुद्दा या जगातील सर्व अस्तित् आणि घटस सतत . बदलत असतात आणि एका क्षणासाठीही सारख्या राहतनाहीत प्रत्येक गोष्ट कधीतरी . मृत्यू किंवा अंतहोणारच आहे आणि हि शक्यताच दुःखाचे मूल कारण आहे भविष्या वा संकल्पनेचा केवळ निराशावादी किंवा शून्यवादी दृष्टिकोनातून अर्थ लावला जाई नये, कारण प्रगती आणि पुनरुत्पादन हे दोन्ही या सतत बदलाचे प्रकटीकरण आहेत.

बोधिसत्व :(बोधिज्ञानासाठी प्रयत्नशील)

मूलतः, हे नाव गौतम सिद्धार्थ यांना आत्मज्ञान प्राप्त होण्यापूर्वी सूचित करण्यासलेई बापरले गेलेमहायान बौद्ध धर्माच्या उदयानंतर ., बुद्धत्वासाठी झटणाऱ्या सर्वांना या नावाने संबोधले जाऊ लागलेशेवटी ., त्याच ध्येयासाठी झटत असताना त्यांच्या महान करुणेने इतरान बुद्धत्वाकडे नेण्याचा प्रयत्न करणाऱ्यांना देखील बोधिसत्व म्हणून प्रतिकात्मक रूपर साकारण्यात आले आहे; अवलोकितेश्वर)कान्त्रोन(, क्षितीगर्भ (जिझो), मंजुश्री (मोंजू)या नावानी त्यांना संबोधिले जाते

बुद्ध (तथागत)

मूलतः, बौद्ध धर्माचे संस्थापक गौतम सिद्धार्थ यांना या नावाने संबोधले जात (शाक्यमुनी) होते, कारण त्यांनी भारतात सुमारे 2,500 वर्षापूर्वी वयाच्या ३५ व्या वर्षी आत्मज्ञानाची स्थिती प्र केली होती, सर्व बौद्धांचे अंतिम ध्येय, त्यांची शाळा किंवा प्रवाह काहीही असो, बुद्ध बनणे हे आहे या अवस्थेपर्यंत कसे पोहोचायचे याच्या माध्यमाच्या फरकामुळे बौद्ध , महायान बौद्ध धर्मात .धर्म विविध पंथामध्ये आणि शाळामध्ये विभागाला गेला आहे),अमिताभ ,ऐतिहासिक बुद्ध शक्यामुनीच्या व्यतिरिक्तअमिदा ,(महावैरोकाना ,(दैनीची) भैसज्यगुरू ,(याकुशी)इत्यादी सारख्या अनेक बुद्धाना सामान्यतः बौद्ध शिकवणीचे प्रतिक म्हणून स्वीकारले जाते .

जपानमधील शुद्ध भूमी प्रकाराच्या बौद्ध धर्माच्या संकल्पनेने प्रभावित होऊन, (शुद्ध भूमीत पुनर्जन्म घेतल्यानंतर बुद्ध बनतो, ज्यांचे निधन झाले आहे त्यांना सामान्यतः जपानी भाषेत किंवा "बुद्ध" HOTOKE (होतोके) असे म्हणतात तो के .

धर्म :(सत्य ज्ञान)

ही ज्ञानी बुद्धाने शिकवलेली शिकवण आहे :शिकवणीमध्ये तीन प्रकारचे सिद्धांत आहेत . सूत्र, (स्वतः बुद्धांनी शिकवलेली शिकवण, विनय, (बुद्धांनी प्रदान केलेली शिस्तीचे नियम, आणि अभिधर्म, (नंतरच्या काळातील विद्वानांनी सूत्र आणि विनयांवर केलेले भाष्य आणि चर्चाया तिघांना त्रिपिटक म्हणतात ., धम्म हा बौद्ध धर्माच्या तीन रत्नापैकी एक आहे .

कर्मण :(कर्म)

या शब्दाचा मूळ अर्थ फक्त असा असला तरी "कृत्ये", कार्यकारणाच्या सिद्धांताच्या संबंदात, एखाद्याच्या भूतकाळात केलेल्या प्रत्येक कृतीच्या परिणामी प्राप्त झालेल्या संभाव्य शक्तीचा एक प्रकार मानला जातो म्हणजेच ., आपल्या प्रत्येक कृतीचा परिणाम एकतर चांगला किंवा वाईट, कृतीवर अवलंबून, दुःख किंवा आनंद होतो आणि त्याचा आपल्या भविष्यावर प्रभाव पाडणारी शक्ती असते आणि हे एखाद्याचे कर्म मानले जाते असे मानले . जाते की जर एखाद्या चांगल्या कृतीची पुनरावृत्ती झाली तर चांगले जमा केले जाईल आणि कर्मे तीन प्रकारची .त्याची संभाव्य शक्ती भविष्यात फायदेशीर प्रभाव म्हणून कार्य करेल असतात; कार्यात्मक, पाचिक, आणि मानसिक.

महायान

बौद्ध इतिहासाच्या ओघात, महायान आणि थेरवाद असे दोन मुख्य (किंवा हिनायन) महायान प्रकारचा बौद्ध धर्म तिबेट .विचारप्रवाह दिसून आले, चीन, कोरिया, जपान इ . मध्ये पसरला, तर थेरवाद म्यानमार, श्रीलंका (सिलोन), थायलंड इदू आदीमध्ये सर्वाना, कोणत्याही भेदभावाशिवाय, ज्ञानाच्या अवस्थेकडे नेऊ शकतात महायान चा शब्दशः अर्थ' . आहे जे संसारात कष्ट सहन करणाऱ्या सर्व प्राण्यांचा स्वीकार करू शकतो 'महान वाहन'

निर्वाण :(परिपूर्ण शांतता)

शब्दशः याचा अर्थ ही अशी अवस्था आहे जिथे योग्य बुद्धीवर आधारित विशिष्ट ".फुंकणे" पद्धती आणि ध्यानाद्वारे सर्व मानवी अशुद्धता आणि आसक्ती पूर्णपणे आसक्ती नष्ट केली गेली आहे .ज्यांना ही अवस्था प्राप्त झाली त्यांना बुद्ध म्हणतात .सिद्धार्थ गौतमाने ही अवस्था प्राप्त गौतमाने केली होती आणि 35 व्या वर्षी बुद्ध बनला होतातथापि ., आता असे मानले जाते की तो मृत्यूनंतरच अशा परिपूर्ण शांततेच्या अवस्थेत पोहोचला होता, कारण जोवर भौतिक शरीर अस्तित्वात राहिल तोवर त्याच्यात काही मानवी क्लेश शिल्लक असतातच.

पाली :(भाषा-)

ग्रंथ थेरवाद बौद्ध धर्मात ही भाषा वापरली जाते सर्वात जुने प्रकारचे बौद्ध .ग्रंथ या भाषेत लिहिल्या गेल्या असे मानले जातेही एक प्रकारची प्राकृत ., बोली असल्यामुळे, पाली आणि संस्कृतमध्ये फारसा फरक नाही; संस्कृतमध्ये धर्म, पालीमध्ये धम्म; संस्कृतमध्ये निर्वाण, पालीमध्ये निब्बान, पहा संस्कृत -, टीप -बोलीतून भाषा जन्मास येते भाषेतून बोली नाही, भारतात 'पाली' ही मूळ भाषा मानली जाते आणि .'धम्म' तथागतांनी पालीमध्येच व्याकृत केलेला आहे .' पाली' ही संस्कृत ची बोली आहे हा चुकीचा प्रचार आहे .पाली हि स्वतंत्र भाषा आहे.

पारमिता :(दुसऱ्या किनाऱ्यावर जाण्यासाठी)

"दुसऱ्या किनाऱ्या ओलांडणे म्हणजे विविध बौद्ध "शिस्तीचे पालन करून बुद्धभूमीवर पोहोचणे, सामान्यतः खालील सहा व्यावहारिक शिस्त मानल्या जातात ज्या एखाद्याला या जन्म आणि मृत्यूच्या जगातून ज्ञानाच्या जगात जाण्यास सक्षम करतात: दान ,शील, शांती),वीर्य,प्रयास,(समाधी,प्रज्ञा,वसंत ऋतु आणि शरद ऋतूतील पारंपारिक जपानी HIGAN सप्ताह या बौद्ध संकल्पनेतून प्राप्त झाले आहेत .

प्रज्ञा :(संबोधिज्ञान)

सहा पारमितांपैकी एक, असेमानसिक कार्य जे एखाद्याला त्रुटीशिवाय जीवन जाणण्यास आणि खरे काय आणि खोटे यात फरक करण्यास सक्षम करते ज्याने हे उत्तम प्रकारे . आत्मसात केले आहे त्याला बुद्ध म्हणतात, म्हणून, हे सर्वात शुद्ध आणि प्रबुद्ध ज्ञान आहे, जे सामान्य मानवी बुद्धिमत्तेपेक्षा वेगळे आहे.

संघ :(एक बौद्ध बंधुत्व)

या मध्ये भिक्षु, भिक्षुणी, उपासक आणि उपासिका यांचा समावेश होतो सुरुवातीच्या . काळात, भीक्षुणी असतात नंतर, जेव्हा महायान चळवळ उभी राहिली, तेव्हा त्या सामान्य माणूस किंवा भिक्षु असण्याची पर्वा न करता, बोधिसत्वाच्या अवस्थेला उद्देशून, संघात एकत्रसामील झालेबौद्ध ध .म्मात तीन रत्नांपैकी एक .

संस्कृत :(भाषा-)

प्राचीन भारतातील अभिजात साहित्यिक भाषा; भाषांच्या इंडो .युरोपियन कुटुंबातील एक-या भाषेत महायान परंपरेचे धर्मग्रंथ .हे वैदिक आणि शास्त्रीय संस्कृतमध्ये विभागलेले आहे .लिहिले गेले होते ज्याला बौद्ध संकरित संस्कृत म्हणतात

संसार :(पुनर्जन्म)

जन्म आणि मृत्यूची भूतकाळापासून ते वर्तमान व वर्तमानकाळापासून भविष्यापर्यंत, या सहा भ्रामक क्षेत्राद्वारे सतत पुनरावृत्ती नरकः भुकले चैतन्य , प्राणी, असर किंवा लढाऊ चैतन्य , पुरुष आणि स्वर्ग आत्मज्ञान झाल्याशिवाय या स्थलांतराच्या चक्रातून मुक्तता होऊ शकत नाही यातून .मुक्त झालेल्यांना बुद्ध म्हणता येईल.

शून्यता :(अस्तित्व-अन)

ही संकल्पना आहे की प्रत्येक गोष्टीला पदार्थ किंवा शाश्वतता नसते आणि ही संकल्पना बौद्ध धम्मातील मूलभूत मुद्यांपैकी एक आहे सर्व काही कार्यकारणभावावर अवलंबून असल्याने . कायमस्वरूपी अहंकार एक पदार्थ असू शकत नाही परंतु, प्रत्येक गोष्टीत पदार्थ असतो किंवा नसतो या संकल्पनेचे पालन करू नये, प्रत्येक प्राणी, मानव किंवा मानवेतर, सापेक्षतेत आहे म्हणून ., एखादी विशिष्ट कल्पना किंवा संकल्पना किंवा विचारसरणी केवळ निरपेक्ष मानणे मूर्खपणाचे आहे ही महायान बौद्ध धर् .माच्या प्रज्ञा शास्त्रातील मूलभूत शक्ति आहे.

सूत्र :(शास्त्र)

सूत्र असा होतो "दोरी" या शब्दाचा अर्थ मूळतः .बुद्धाच्या शिकवणीच्या नोंदी :(शास्त्र), जो धर्म किंवा विज्ञानातील अभ्यासाच्या मोठ्या प्रमाणाद्वारे संकलित सूत्रण दर्शवतो.

थेरवाद :(वयस्क सल्लागार)

बौद्ध धर्माची दक्षिणेकडील परंपरा या नावाने दर्शविली जाते ही म्हणजे ज्येष्ठ "धेरा" . अरंहत भिक्षुची शाखा आहे जी ऐतिहासिकदृष्ट्या पुराणमतवादी ज्येष्ठ भिजूंचा एक गट ज्यांच्या समजुती नंतर) आहे ज्यांनी ऐवजी मुक्त पुरोगामी भिक्षुच्या दुसऱ्या गटाच्या महायानामध्ये विकसित होणार होत्या, म्हणजे उत्तरेकडील परंपरा च्या विरुद्ध नियमांचे (या प्रकारच्या विरोधी प्रवृत्ती बुद्ध आदेशाची .कठोर पालन करण्याचा पुरस्कार केला सुरुवात बुद्धाच्या मृत्यूनंतर काही शतकांनंतर झाली असे म्हटले जाते, जेव्हा महादेव या प्रगतीशील भिक्षुने बौद्ध उपदेशांच्या पाच श्रेणींमध्ये मुक्त अर्थ लावण्याचा आग्रह धरला होता यामुळे थेरवाद आणि महासांचिक मध्ये विभाजन झाले जे नंतरच्या महायानाचे . कारण झाले

त्रिपिटक : (तीन टोपल्या)

बौद्ध धर्मग्रंथाच्या तीन प्रकार, म्हणजे धर्म, ती सूत्रे आहेत, ज्यात बुद्धाच्या शिकवणी आहेत; विनय, ज्यात त्याच्या शिस्त आहेत; आणि अभिधर्म, ज्यात बौद्ध सिद्धांत आणि उपदेशांवर विविध भाष्ये आणि निबंध आहेतनंतर ., चिनी आणि जपानी उच्च याजकांच्या बौद्ध-लेखनाचाही बौद्ध तोफांमध्ये समावेश करण्यात आला, पहा.धर्म-

सोसायटी फॉर द प्रमोशन ऑफ बुद्धिझम अँड डिस्ट्रिब्यूशन ऑफ "द टीचिंग ऑफ द बुद्धा"

सोसायटी फॉर द प्रमोशन ऑफ बुद्धिझमचे वर्णन करताना एका व्यावसायिका विषयी बोलणे आवश्यक आहे येहान नुमाता मिट्टूयो कॉर्पोरेशनचे .आणि हे गृहस्थ श्री .संस्थापक आहेत

1934 मध्ये अचूक मापन यंत्रे तयार करणारी एक कंपनीत .याचा ठाम विश्वास असा आहे की एखाद्या उद्योगाचे यश हे स्वर्ग, पृथ्वी आणि मनुष्य यांच्या सुसंवादी सहवासावर अवलंबून असते आणि मानवी मनाची परिपूर्णता केवळ बुद्धीच्या संतुलित करुणा आणि धैर्य समन्वयानेच प्राप्त होतेमोजमाप यंत्रांच्या निर्मितीतील तांत्रिक सुधारणा . आणि मानवी मनाच्या विकासासाठी तो या दृढनिश्चयाने जे काही करता येईल ते करत आहे.

मानवी मनाच्या परिपूर्णतेवरच विश्वशांतीची प्राप्ती शक्य आहे, या हेतूने बुद्धाची शिकवण आहे, अशी त्यांची धारणा आहेम्हणून ., आपल्या उद्योगाचे व्यवस्थापन करण्याबरोबरच, ते आपल्या कंपनीच्या स्थापनेपासून बौद्ध संगीताचा प्रसार आणि आधुनिकीकरण आणि बुद्धांच्या चित्रांचा आणि शिकवणीचा प्रसार करण्यासाठी आपले प्रयत्न करत आहेत.

डिसेंबर, 1965 मध्ये, त्यांनी बौद्ध धर्माच्या प्रचारासाठी आणि त्याच वेळी मदत करण्यासाठी त्यांच्या खाजगी निधीतून एक फाउंडेशन तयार केले.जागतिक शांततेच्या दिशेने . अशाप्रकारे, सोसायटी फॉर द प्रमोशन ऑफ बुद्धिझम ही सार्वजनिक संस्था म्हणून सुरू करण्यात आली.

बुद्धाची शिकवण दूरवर पसरवण्यासाठी काय केले जात आहे जेणेकरून प्रत्येक मानवाला त्याचा लाभ घेता येईल आणि त्याच्या महान प्रज्ञा आणि करुणेच्या प्रकाशाचा आनंद घेता येईल? या संस्थेच्या संस्थापकाच्या इच्छेनुसार या समस्येवर तोडगा काढण्याचे काम बौद्ध धर्माच्या संवर्धनासाठी या संस्थेचे आहे.

या थोडक्यात, बुद्धाच्या शिकवणीच्या प्रचारासाठी सर्व शक्य प्रयत्न, या बौद्ध धर्माच्या प्रचारासाठी ही संस्था करत आहे.

"बुद्धाचा उपदेश हे पुस्तक आपण या धर्माच्या देशातील इतिहासावर चिंतन " केल्याचे फलित आहे, की जपानी पद्धतीने व्याख्या केल्याप्रमाणे बौद्ध शिकवणीचे पुस्तक म्हणता येईल असे काहीही लिहिले गेले नाहीखऱ्या अर्थाने ., आपण आपल्या बौद्ध संस्कृतीला नेहमीच अभिमानाने मानत आलो आहोत.

हे पुस्तक वाचणाऱ्या प्रत्येकासाठी आध्यात्मिक तशी म्हणून काम करेल "आहार" तयारी आहे की कोणीही ते एखाद्याच्या टेबलवर ठेवू शकतो किंवा त्याच्याबरोबर घेऊन जाऊ शकतो आणि आध्यात्मिकरित्या जिवंत असलेल्या प्रकाशाच्या इच्छेनुसार संपर्कात येऊ शकतो.

आम्हाला पाहिजे तितके परिपूर्ण नसले तरी, "बुद्धाचा उपदेश वर्तमान आवृत्ती " अनेक लोकांच्या परिश्रमाने आणि प्रयत्नांमुळे, समकालीन लोकांची अचूक, वाचण्यास सुलभ आणि गरज पूर्ण करण्यासाठी खूप पुढे गेली आहेबौद्ध धर्माचा अधिकृत . परिचय, त्याच वेळी, एक व्यावहारिक मार्गदर्शक आणि दैनंदिन प्रेरणा आणि सत्याचा स्रोत आहे.

फॉर द प्रमोशन ऑफ बुद्धिझ्मची इच्छा आहे की असा एक दिवस लवकरच येईल

जेव्हा शक्य तितक्या घरांमध्ये हे पुस्तक असेल आणि आमचे सहकारी पुरुष महान शिक्षकाच्या प्रकाशात आनंद घेतील आणि त्यात न्हाऊन निघतील.

वाचकांच्या प्रतिक्रिया नेहमीच स्वागतार्ह आहेत कृपया सोसायटी फॉर द प्रमोशन . ऑफ बुद्धिझ्मला कधीही मोकळेपणाने लिहा